

PASTRAVI AUTUMNALI!

luni, 13 ianuarie 2020

Pentru că sezonul la păstrăv indigen (salmo trutta fario) s-a închis, am decis să-mi încerc norocul la păstrăv curcubeu și la regina apelor de munte, lostrii.

Cum apa râului unde urma să pescuiesc avea debitul foarte scăzut în ultima vreme, datorită secetei din zona noastră, am hotărât să optez pentru pescuitul la păstrăv curcubeu. Pe tii mari, precum lostrii și păstrăvii capitali, nu se hrănesc în apă mică decât foarte rar, mai ales după lăsarea întunericului, atunci când pescuitul este interzis. Aadar, am optat pentru o apă mai mică, dar cu mai mult pește în ea, precum lipanul, curcubeul, fântânelul și indigenul.

Am ajuns la destinație în jurul orei 15:00 și cum toamna ziua este scurtă am început numai-decât să lansez cu primele nădăduri care mi-au venit la mână. Am început cu rotative de culoare galbenă cu buline roșii pe ele, însă fără nici un rezultat, doar câteva atacuri nehotărâte ale pistruiilor. Am schimbat rotativele cu oscilante de mici dimensiuni, 5, 6 cm și maxim 7, 9 grame, de culori deschise. Am schimbat locul unde urma să pescuiesc și am ales unul cu apă adâncă în speranța vreunei capturi mai frumoase. Am lansat de câteva ori cu aceste oscilante și iar fără nici un atac hotărât din partea peștilor. După ce am schimbat nădădurile de metal cu cele din plastic și silicon, am avut câteva capturi de păstrăv indigen, pe care le-am eliberat numaidecât, fiind sezonul închis la această specie.

Am ajuns la capătul râului, mai aveam cel mult o oră de pescuit până la lăsarea întunericului și nu am pus nici un pește în trăsătură cu care nu m-am confruntat de foarte mult timp. Pe deasupra, se apropia sfârșitul de săptămână și pentru ziua de vi-neri aveam programat o cină pescărească copioasă, cu mămăligă, pește prăjit și mujdei de usturoi, binențeles, stropite cu ulei din prune de la Caraș-Oraș. Nu tiam ce se întâmplă, nu realizam de ce ezită acest pește nobil să-mi atace momelile. Păstrăvul este cu toată simplitatea foarte capricios, mi-am spus, și am exclus totuși posibilitatea că râurile din această zonă să fie bântuite noaptea de braconieri feroce, cum se întâmplă prin alte părți.

Am insistat cu voblere scufundătoare de mici dimensiuni, 5, 6 cm și după câteva lanseuri unde apa era mai adâncă am avut parte de câteva păstrăvi curcubeu frumoși, dintre care am oprit doi mai mari pentru cină. Am schimbat apoi voblerul în detrimentul oscilantelor și mi-a răsunat un păstrăv de lac de toată frumusețea, de aproximativ 60 cm. Nici nu știu ce căuta pe râul un păstrăv de lac, oricum, eram mulțumit de rezultat și am plecat numaidecât spre casă, unde mă aștepta o soție furioasă și o ulei dulce de la Caraș-Oraș. Ajuns în bucătărie, am curățat peștii, după care i-am prăjit în untdelemn și am pregătit mujdeul de usturoi cu mămăligă din fână de porumb din Caraș-Oraș.

Am avut parte de o seară minunată alături de familie, o cină specifică unui pescar de neajude. Binențeles, ca pescar hoinar ce sunt, nu-mi rămâne nimic mai bun decât să visez la marea captură!

Petru Miloș